

Dagboek mijmeringen, 29 juli 1992

Ward Ruyslincks, manuscript in privé-archief FdV.

Vandaag woon ik precies één jaar in Meise, in het landelijk gehucht Eversem, nog net niet onder de rook van Brussel. Op mijn 63ste werd ik, zoals in de sprookjes uit mijn jeugd, aangeraakt door een toverstaf: ik ontwaakte in een ander huis, in een ander bed, naast een andere partner. Als ik door het raam keek, zag ik geen schemerig naaldbos, maar weids uitgestrekte akkers en weilanden, aan de horizon gestuit door verspreide partijen loofhout. Dit landschap lijkt wel een symbolisch nieuw levensdecor: mijn innige relatie met Monika heeft een grotere innerlijke gevoelsruimte en wijdere horizonten geschapen. Met haar leef ik vollediger en waarachtiger naar mezelf en naar anderen toe.¹

Hoe komt een mens ertoe zich op een bepaalde plek te nestelen? Ik ben in mijn leven zesmaal verhuisd, telkens verder van mijn vaderstad Antwerpen vandaan, en ik zou om de dooie dood niet kunnen zeggen wat nu eigenlijk de keuze van al die verschillende woonplaatsen heeft bepaald.² Meise was in ieder geval een blinde gok, een toevalstreffer. Monika en ik waren op goed geluk op zoek gegaan naar een geschikt liefdesnest ‘in de omstreken van Brussel’. Geleid door een onverklaarbaar instinct volgden we de wegwijzer naar Sint-Brixius-Rode, een dommelig en charmant verdoken dorp (waar, zoals we achteraf vernamen, Eddy Merckx woonde), en even verderop, richting Eversem, zagen we in een voortuin met een indrukwekkende treurwilg en een rijzige spar het bordje ‘te huur’ staan.

Het was een ‘coup de foudre’.³ We vielen er alle twee voor. We maakten meteen een afspraak om het huis te bezichtigen en de dag daarop deden we al een aanbetaling.

Tot voor mijn verhuizing uit Pulle verkeerde ik in de waan dat Meise bijna uitsluitend uit chique kwartieren bestond waar uiterst welgestelden in riante villa’s resideerden. Dat kromme idee had ik overgehouden aan een bezoek dat ik in de jaren zeventig in opdracht van mijn broodheren aan een van die welgestelden in een van die riante vilaa’s bracht. Maurits Naessens, bankdirecteur en kunstverzamelaar, had besloten een deel van de collectie houtsneden van Frans Masereel in zijn bezit aan het Antwerps Prentenkabinet te schenken en ik kreeg de opdracht om in overleg met de schenker ter plaatse een keuze te gaan maken uit het aanbod. Omdat de besprekingen uitliepen – we praatten ook over verschillende schrijvers – nodigde mijn gastheer me uit het middagmaal met hem te delen. Daar verheugde ik me zeer op, want Marnix Gijsen had me ooit verteld dat zijn ‘vriend’ Naessens een lekkerbek en een groot wijnliefhebber was. Tot mijn verbazing en teleurstelling bestond echter het menu, opgediend door een stuurse huishoudster, uit een bal gehakt met tomatensaus en aardappelpuree, en als toetje een vanillepuddinkje overgoten met bessensap. De wijnkelder bleef dicht, maar van het frisse, parelende bronwater mocht ik me naar believen bedienen.

¹ In de lezing, die hij in 1985 had gehouden over ‘[De correlatie tussen het uiterlijke en innerlijke landschap bij Van Schendel](#)’ gaf hij uit de zwerwersromans en verhalen van Arthur van Schendel tal van voorbeelden hoe het uiterlijk landschap de gevoelswereld beschrijft. In zijn lezing betrok hij ook de filosoof Georges Gusdorf die er in het boek *La découverte de soi* de aandacht op vestigde, dat er onmiskenbare betrekkingen bestaan tussen de mens en de dingen die hem omringen. Volgens Gusdorf is bij nadere beschouwing het decor, het uiterlijke landschap nooit vreemd aan het leven, maar is er integendeel vaak het symbool van.

² Verhuizingen Raymond De Belser, geboren in Berchem, Saffierstraat 199:

1. op 23 maart 1943 verhuisd naar Hendrik Kuypersstraat 69 te Mortsel (zijn moeder Germaine wilde verder weg van het vliegveld wonen).

2. In mei/juni 1943 verhuisd naar Guido Gezellelaan 39 te Mortsel, omdat hun huis bij het ‘vriendschappelijk’ bombardement op 5 april 1943 volledig was verwoest.

3. In augustus 1947 verhuisd naar Krijgsbaan 172 (in 1951 nr. 352; in 1959 werd het adres Heirbaan 352, vervolgens nr. 54) te Mortsel (Oude God).

3a. In juni 1954 verhuisd naar een pied-à-terre Dolfijnstraat 88 te Antwerpen, vanwege de ambtelijke verplichting op grond van artikel 15 van de Algemene verordening uit 1912 om op het grondgebied van de Stad Antwerpen te wonen.

4. In 1964 verhuisd van de Heirbaan te Mortsel naar de Heibaan (zonder huisnummer, later Heidedreef 26) te Pulle in de Kempen, het gebied van zijn grootouders en de geboortegrond van zijn vader.

5. In september 1971 verhuisd van de Heidedreef naar Lindendreef 2 te Pulle, waar hij een luxe bungalow had laten bouwen.

6. In juli 1991 verhuisd van de Lindendreef te Pulle naar Potaardestraat 25 te Meise om bij zijn geliefde te wonen.

³ ‘Liefde op het eerste gezicht’.

Saffierstraat 199, Berchem

Guido Gezellelaan 39, Mortsel

Krijgsbaan 172/352 / te Mortsel
Heirbaan 352/54 (Oude God)

Heibaan / Heidedreef 26, Pulle

Lindendreef 2, Pulle

Potaardestraat 25 te Meise

De rijzige spar is in een storm over de weggewaaid en de indrukwekkende treurwilg heeft, na de amputatie van zijn wortels bij de aanleg van kabels in het trottoir, het loodje gelegd.